

TO BYL TEDY TRAPAS ...

Stá™eda, 18 Á™Á-jen 2023

ZouvÁim a pÁ™ezouvÁim domÁicÁ- i nÁivÁitÁvy. PÁ™i pÁ™edstavÁ, jak po ka¾dÁ nevyzutÁ nÁivÁitÁvÁ kleÁ-m s rejÁ¾kem a drbu koberce, je mi zle. Proto bez milosti vyhodÁ-m ka¾dÁho, kdo si baganÁata v chodbÁ nevyzuje. Jednou, to byly dÁti opravdu malÁ, jsem si pÁknÁ nabÁhla. RÁno mi manÁel oznÁmil, Áe pÁ™ijde z prÁice dÁÁ-v, protoÁe se u nÁs po poledni zastavÁ- jeho ÁÁf. Á Á%F??? Nastala mela. Vygruntovala jsem celÁ½ byt, vÁjechno muselo bÁ½t v poÁ™Áidku a nikde ani smÁtko.

O ÁÁfovi bylo vÁjude znÁimo, Áe je to pedant a neodpustÁ- ÁÁdnou chybu. A taky jsem se chtÁla vytÁjhnout... UklÁ-zecÁ- zÁipolenÁ- pÁ™ipomÁ-nalo desinfekÁnÁ- maratÁn, na sporÁiku syÁela voda na domÁicÁ- knedlÁ-ky a v kastrolu se tetelili ptÁÁci-ÁipanÁIÁÁci. NaÁje dvojÁata aÁ¾ tÁsnÁ, pÁ™ed obÁdem dostala gala obleÁky a v jÁ-delnÁch sesliÁkÁich oba vypadali jako andÁlci. OvÁjem jen do tÁ doby, neÁ¾ jim zaÁala bÁ½t dlouhÁi chvÁle a oni se zaÁali hlasitÁ½m vÁ™Á-skotem a mlÁicnÁ-m IÁ¾iÁek do stoleÁkÁ- doÁ¾adovat svÁho papÁÁÁ.

KnedlÁ-ky potÁ™ebovaly jeÁitÁ nÁjakou tu minutku k dokonalosti, kdy¾ v tom se ozval u dveÁ™Á- zvonek. V poklusu jsem loktem otevÁ™ela dveÁ™e a v domnÁnÁ-, Áe je to manÁel, houkla pÁ™es rameno: "Vyzout a uklidit boty! JÁi to po tobÁ, ty dobytku, uklÁ-zet nebudu." Kmitala jsem po kuchyni za vydatnÁho Á™evu hladovÁ½ch ratolestÁ-, kdy¾ mi padl pohled na postavu stojÁcÁ- ve dveÁ™Ách. Vau.... Nebyl to manÁel, ale starÁiÁ- elegantnÁ- pÁin v obleku. "MladÁi panÁ-, jmenuji se DvoÁ™Ájk a mÁim zde poÁkat na vÁjeho pana manÁela."

Polilo mÁ horko a honem mÁ nic vtípnÁho nenapadlo. V obliÁeji rudÁi jako rajÁe jsem se omlouvala. Pan DvoÁ™Ájk jen mÁivl rukou a doporuÁil mi nakrmit dÁtka, neÁ¾ zboÁ™Á- barÁik. Jako sprÁivnÁi panÁ- domu jsem nabÁdla obÁd i hostu, a ten se slovy, Áe domÁicÁ-m ptÁÁkÁm neodolÁi, pozvÁinÁ- ke stolu pÁ™ijal. JÁi byla tak vystresovanÁi ze ÁÁfa i Á™voucÁch dÁtÁ-, Áe jsem asi ÁoplNÁ, vypnula mozek a dÁlala vÁje automaticky. AÁ¾ po nÁjakÁo dobÁ mi pÁ™iÁilo divnÁ, proÁ ÁÁf tak vytÁ™eÁitÁnÁ zÁ-rÁi do talÁ-Á™e a nejÁ-. JÁi v prvnÁ- chvÁli vÁbec nic zÁivadnÁho na jeho porci nenaÁila. Ale hned v tÁ druhÁo chvÁli, kdy mi zÁ™ejmÁ opÁt myÁlenÁ- naskoÁilo, bych byla nejradÁji na druhÁo konci svÁta. Zmohla jsem se jenom na to stÁit a tupÁ zÁ-rat na stÁl pÁ™ed ÁÁfa.

PÁ™ed sebou mÁI rozprostÁ™enÁo gumovÁo omyvatelnÁo prostÁ-rÁinÁ- s kaÁenkou, na nÁm mÁ-sto pÁ™Á-boru IÁ¾Á-ci a na talÁ-Á™i dokonale pokrÁijenÁo knedlÁ-ky i maso, a to celÁo rozhÁahÁanÁo v omÁiÁce. PÁ™esnÁ jako dÁti ve svÁ½ch stoliÁkÁich. Kdy¾ mi stud dovolil zvednout oÁi k panu "NejvyÁiÁÁ-mu", byl v obliÁeji rudÁ½ jako rak od zadrÁovanÁo smÁchu. Nakonec se tak rozchechtal, aÁ¾ mu tekly slzy. Kdy¾ jsem se mu sÁipala po talÁ-Á™i, abych vÁje napravila a dala

mu novou porci obĎda, odmĎtl. Tou polĎvkovou lĎcĎ- tu "Ďlichtu" snĎdl a jeĎtĎ zdvoĎle podĎkoval. KdyĎ pĎiĎel manĎel z prĎice, ĎĎf neĎekl o tom, co proĎil, ani slovo. A jĎi mu to vyprĎĎla, aĎ kdyĎ nĎjvĎtĎva odeĎla. SedĎl u stolu a pĎemĎĎlel s hlavou v dlanĎch, jakĎ asi bude mĎt na vĎpovĎdi uvedenĎ dĎvod. JĎi uĎ vidĎla milĎka ve frontĎ na pracovnĎm ĎĎmadĎ a mĎ s dĎtmi ĎebrajĎcĎ- u kostela.

CelĎi historka se samozĎejmĎ roznesla po firmĎ a nĎslednĎ po vĎjech stavbĎjch v ĎjrokĎm okolĎ-

ĎĎf prĎĎ to lĎĎil na poradĎ

takhle: "ZazvonĎm, otevĎou se dveĎe, a neĎ staĎm pozdravit, uĎ jsem dobytek. Ďev mi drĎsal uĎi, ale vĎnĎ obĎda mĎ donutila zĎstat a neprĎsknout za sebou dveĎmi. KdyĎ se vĎjechno vysvĎtlo s tĎm, Ďe dobytek nejsem jĎi, ale Martin, pĎijal jsem pozvĎnĎ- na obĎd. Chlapi, jĎi myslel, Ďe je po mnĎ, kdyĎ jsem dostal dĎtskĎĎ prostĎrĎnĎ- - asi abych panĎdomu neupatlal ubrus - polĎvkovou lĎci - nejspĎĎi abych si pĎĎborem neublĎĎil - a vrcholem vĎjeho byl umĎlĎĎ talĎĎek s pĎedkrĎjenĎm obĎdem. Fakt jsem chvĎli Ďekal, Ďe dostanu plĎnu pod krk, abych si neumazal sako, a Ďe mĎ tou lĎcĎ- i nakrmĎ... JeĎtĎ Ďe se vĎjechno vĎas vysvĎtlo, jinak bych dostal dudana a skonĎil bych v posteli jako ty dĎcka. Proto bacha, aĎ pĎjdete k Martinovi! Vyzout uĎ pĎed vchodem a niĎemu se nedivit!"

Je fakt, Ďe si dlouho chlapi ze

stavby - kdyĎ u nĎs obĎdvali - neodpustili narĎĎky typu: MĎĎu jĎst sĎim, nebo mĎ nakrmĎĎi? Hele, chlapi, uĎ jsem velkej, dostal jsem pĎĎbor! ProstĎrĎnĎ- s kaĎenkou by nebylo? A uĎ od dveĎĎ- Ďvali: "JĎi vĎm, jsem dobytek a mĎim si uklidit boty!"

PĎesto na vyzouvĎnĎ- nĎjvĎtĎv trvĎim, i kdyĎ uĎ je nenazĎvĎim dobyt看em.

Dotaz: u

vĎs se zouvĎj, nebo ne?

Alena